

نگرانیها و مسئولیت‌ها و خستگیهای بی‌دربی مسکن است موجب سهل‌انگاری مادر درمورد تربیت طفل شود

بُرُوسی نظام قدیم و جدید آموزش و کار علم کزارش گروه سه:

برداشت کلی‌گروه ما از نظام قدیم و نظام جدید آموزشی و بُرُوسی کار معلم و مشکلات وی: ما انتقاد را ابتداء از خود شروع می‌کنیم چه معلیمیم و به انتقاد سازنده معتقد، من گویند مغولها آمدند و کشتند و بردن، فرزندان محصل ماهم می‌خوانند و می‌نویستند و حفظی کنند و این خارت فکرها است.

کارگروهی، بکار انداختن قوای ذهنی و بدنی دانش‌آموز، انتخاب واحدهای علوم تجربی و انسانی را باید از دیستان شروع و در راهنمائی تکمیل کرد، چرا معلمین این روش‌ها را در تربیت معلم می‌آشوند و در همانجا فراموش می‌کنند و بعدهم گناه بی‌سوادی فرزندان را پگردن آنها نیکه در رأس هستند می‌اندازن، مدور مدربه را مقصر می‌دانیم زیرا که او نزدیکترین مقام مسئول به‌ماست نمی‌توان منکر اختلافات فردی شد. احساس مسئولیت و وظیفه‌شناسی در افراد مختلف متفاوت است، همانطور که ممکنست معلم بی‌توجه و بیاری به‌رجهت داشته باشیم امکان وجود مدیر وظیفه‌شناس هم هست ولی بی‌با بگویند چند مدیر مدرسه‌ی شناسید که حرمت معلم واقعی، علامتند وظیفه نشانس را نگه نمی‌دارد و در حدود امکانات سعی نمی‌کند نیازهای وی را برآورد^۹ بیاند با استفاده از نعمت ثبات و امنیتی که در حال حاضر از آن برخور داریم قبل از هر چیز خود را بشناسیم و بسازیم، همه مایمال روزی شاگرد بودیم و دارای معلمین متعدد، بیاند از این عده از آنها سرشق بگیریم که ذکر نامشان پس از گذشت سال‌ها موجب تکریم و تعظیم و افتخار جامعه معلم است و اینست بزرگترین اجریک معلم، نه آنها نیکه فقط در معامل دوسته و مهمانی‌ها برای خندانیدن اطرافیان یادشان می‌کنیم چه، افزار کارما انسان‌ها هستند و هیچ داوری بهتر از شاگرد درمورد معلم قضایا نمی‌کند.

همان توقی را که از معلم کودک دلبند خودداریم از خودم هم داشته باشیم. مصدق از ماست که برماست را بخاطر آوریم. اگر معلم خوبی برای فرزندان این آب و خاک نیستیم، نباید از معلم فرزند خود انتظار داشته باشیم چون او هم غیر از مانیست.

نگوئیم وسیله و امکانات نداریم. هیچکس منکر وسائل آموزشی مجهز در بهبود وضع تعلیم و تربیت نیست ولی مأخذ بهتر از هر کسی واقعیم که هیچ عالی درآموزش و پژوهش

کزارش گروههای نوزدهمین دوره

مثر تر از معلم دلسر و علاقمند نیست. چه شخصیت، انسانیت و نحوه زندگی را داشت آموز از معلم می‌آموزد نه از *Perogector overhead* یا مولاژهای متعدد.

اما ماسعین به تنها قادر به انجام این مهم نیستیم و به کمک مقامات مسئول و دست‌افدر کاران آموزش و پرورش احتیاج داریم. با وجود تمام اسکانات و پیشرفت‌های شگرف اجتماعی و اقتصادی که در سالهای اخیر در کلیه شون‌کشور بوجود آمده نمی‌توان منکر این واقعیت شد که سطح سواد و معلومات علمی دانش‌آموزان نسبت به گذشته تنزل کرده و یکی از علل‌ترین دلایل آنهم همانطور که ذکر شد وجود معلم ناوارد و بی‌علله است.

سالهاست عده‌ی از دیلمه‌هایی که همه درها را بروی خود بسته می‌بینند و از همه‌جا سرمی‌خورند به معنی روی می‌آورند و با گذراندن یک استھان و رویدی بسیار ساده و دیدن یک دوره کارآموزی که خدا می‌داند تاچه اندازه مشتر نمر است وارد مدارس می‌شوند و مرنوشت امیدهای آینده این مملکت را بدست‌گرفته، به انسان‌سازی می‌پردازند، حال، آیا خودشان از لحاظ خصوصیات بدنی - روانی - اجتماعی تاچه حد آسادگی پیدا کرده و می‌توانند این مستولیت خطیر را به عهده بگیرند، والله اعلم!

دوره‌های کارآموزی که فقط در ابتداء شروع بکارگذاشته می‌شود چون بازآموزی نمی‌گردد فراموش می‌شود حال آنکه حداقل باید سالی یکبار این کلاسها تکرار و معلمین موظف به گذراندن آن گردند. در این کلاسها به جای وقت گذرانی و برگردان ساعات با مطالب زائد و غیر ضروری به معلمین، روش تدریس، اطلاعاتی درسورد روانشناسی کودک و نوجوانی پیامورند و بخصوص اشکالات درسی وی را بطرف و سطح سواد و معلوماتش را در سواد مورد تدریش همگام با پیشرفت زمان بالا ببرند.

هنوز هستند معلمینی که بخطوط مختلف فارسی آشنائی ندارند و املاء کلمات را کاملاً نمی‌دانند، معلمی که نیز را پنیر می‌نویسد چطور می‌تواند از دیگته شاگردش خلطگیری کند و با او نوشتن صحیح پیامورزد؟ خطنسخ را در کتاب اول ابتدائی خیلی آسان می‌شود یاد گرفت و آموخت ولی روشی برای آموختن خط نستعلیق بکودک وجود ندارد یا اگر هست بسا نیاموخته‌اند.

بنابراین اولین پیشنهاد، ترتیب کلاس‌های کارآموزی و مخصوصاً بازآموزی مستمر برای کلیه معلمان می‌باشد.

نظام قدیم آموزش و پرورش درحال انهدام است و در نظام جدید بقول متخصصین فن هدف تبدیل مفاهیم ابیاتش به پروردگار و آماده کردن دانش‌آموز برای انتساب بازنده‌گی در عصر فضای می‌باشد. در دوره ابتدائی اگرچه کتابها جایع و مناسب است ولی روش تدریس آنگونه که باید باشد نیست، در قدیم مادرس علم الاشیاء و تاریخ و چغایی را حفظ می‌کردیم و برداشت خود را به معلم پس میدادیم، اعم از تست پاکلی. ولی امروزه معلم عزیز و بسیار

گزارش گروه‌های نوزدهمین دوره

خوب ، فقط از روش تدریس جدید این را بخاطر سپرده به پرستهای آخر هر درس ناسن بدهد و بجهه‌ها مانند دستگاه ضبط صوت آنها را گرفته و پخش نمایند و از روی درس یعنی آزمایشها و تجربه که هدف از تدوین آنها راهنمائی دانش آموز است که خود آزمایش کند و نتیجه بگیرد بطور سرسری فقط خوانده و فراموش میگردد و در کلاسهای بالاتر با کتابهای معلومات عمومی درسی که یک عده از خدا بیخبر قطعه‌ای برگردان جیب خود منتشر نموده‌اند ، جواب مشوالات خیلی آسان در اختیار دانش آموزان است وجود همین‌ها باعث میشود که کتابهای درسی اصلاً بوسیله دانش آموز خوانده و حلاجی نگردد. آیا این است هدف نظام جدید آموزش و پرورش یعنی تبدیل مغزهای انسانی و فشرده به مغزهای بروش یافته؟

پس دوین خواست ما اینست که برنامه روش تدریس بخصوص در دستانها عمل هم منطبق با نظام جدید باشد بجای برنامه رونویسی که چیزی جز اتفاق وقت نیست دستانها روزی یکساعت از برنامه درسی خود را به انجام تکالیف شب دانش آموزان درس کلاس و با نظارت معلم اختصاص دهند (البته همان تکالیف که در کتاب ذکر شد نه شش صفحه رونویسی از متن درس) دانش آموزان دستانی موظف شوند شیوه درخانه بخواندن کتابهای مستانس باس و کلاس خود پرداخته و گزارش تهیه نمایند و این یک روش کلی برای همه مدارس باشد نه چند مدرسه نمونه. و با کمک وسائل ارتباط جمعی اذهان اولیا را روش نمایند که از مدرسه موقع تکلیف شب مثل سایق نداشته باشند و نیز بطور جدی ازنشر و پخش کتابهای معلومات عمومی درسی جلوگیری و مستولین مجازات شوند.

۳ - نظر به اهمیت وظیفه خطیری که معلم بر عهده دارد باید به او رسید و بقول دوستان او را دریافت. ارزش معنوی معلم را همه قبول دارند ساخود به شخصیت خطیر خود واقفیم و برآن ایج می‌نهیم ولی از لحاظ مادی باید به کمبودهای ماتوجه نماید، اگر می‌خواهید فرزندان باشخصیت و باسواند داشته باشید معلم را از لحاظ مسکن ، خواراک، و پوشش تأمین کنید و فکر فرزندان او هم باشید.

تفاضای مشروع ما از مقامات مستول آموزش و پرورش است که اولاً برای ماهم مؤایا و حقوقی مانند سایر کارمندان دولت قائل شوند و نیز نکری برای معلمان مادر که کودکان خردسال و نوزاد دارند بنمایند و در صورت امکان در هر مدرسه یالاقل در چند مدرسه از یک ناحیه اطاعت‌هایی بعنوان مهد کودک برای نگهداری کودکان معلمان با وصفی آبرومند و بهداشتی و باحداقل امکانات فراهم شود ، سرتی کارآزموده از همین مریبان کودک که همه ساله استخدام میشوند برایشان در نظر گرفته شود تا معلم با خیال راحت کودکش را به این قابل کانونها سپرده و راهی محل کارش شود حتی معلمین حاضرند از لحاظ مادی وسائل و امکانات این محلها را هم خود فراهم نمایند. آموزش و پرورش فقط معجز و مریب بدهد.

گزارش گروههای نو زده مین دوره

۴ - مامعلمین خواستار تأمین حقوق حقه معلمین غیردولتی هستیم. ما به پیروی از پنونیات شاهنشاه خود که امر به تأمین معلم فرسوده و فرقی بین معلم دولتی و غیر دولتی قایل نشده‌اند می‌خواهیم که هرچه زودتر تکلیف این طبقه شریف روشن شده و سوابق خدمت‌آنانرا بحساب آورده و حقوق و مزایای معلمین دولتی را درمورد آنها نیز پیاده کنند.

۵ - ما می‌خواهیم در انتخاب رؤسای مدارس دقت بیشتری بکار بردۀ شود و به هر از راه رسیده‌ای این پست حساس را ندهند. افرادی را انتخاب کنند که صلاحیت اداره یک مؤسسه فرهنگی و آموزشی را داشته، پاتجربه، فعال ووارد به کار باشند. در ضمن مزایای او را هم در نظر بگیرند.

۶ - معلمین ریاضی و علوم تجربی و شناخت حرفه وفن به علت کمبود دبیر در این سه رشته ناگزیرند در همان سمتی که دارند باقی بمانند وارتقاء مقامشان درحال حاضر منوع است ولی آیا این معلم نباید در صورت شایستگی و صلاحیت ارتقاء حاصل نماید؟

۷ - نباید فراموش کرد تشویق بجاموجب تعرک بیشتر و علاقمندی نسبت به کار می‌گردد و باید تشویقها بر اساس ملاک‌های صحیح و پیگیریهای مداوم و بدون نظرانجام بگیرد و در آن روش تدریس معلم، رفتار او با دانش‌آموزان و اولیاه آنان، احساس مسئولیت، نظم و انضباط، وقت‌شناختی، شخصیت، حسن‌سلوک، ابتکار، سعاد، فعالیتهای فوق برنامه، رعایت مقررات مدرسه و مایر نکاتی که از خصوصیات یک معلم شایسته است در نظر گرفته شود.

۸ - گله‌دیگران تشاره‌گونه دستورالعملی در مطبوعات و جراید می‌باشدما به عقیده صاحب‌نظران آموزش و پرورش کشور که خود دست پرورده آنایم احترام می‌گذاریم. میدانیم که تکالیف زیاده از حد درعید نوروز چیزی جز اتفاق وقت نیست، میدانیم که دریافت هدایا از دانش‌آموزان دور از شان معلم است، با تنبیه بدئی صد درصد مخالفیم ولی چرا باید این مطالب با آب و تاب تمام در مطبوعات منتشر شده و بهانه‌ای بدهست یک عده افراد عامی که هیچ‌گونه اطلاعی از تعلیم و تربیت‌داراند و دانش‌آموزان کم تجربه که روح چون آثینه‌شان فوراً به اینگونه مطالب صحنه می‌گذارد بینند؟

۹ - بی‌ائید با فراهم آوردن امکانات رفاهی بیشتر و تغییر ضوابط در انتخاب معلم نام افتخار‌آفرین معلم را بی‌ارج نگردانید، به معلمین شاغل شایسته امتیازاتی بدهید. چرا معلمین که نهماه تمام باش‌گردان سروکله زده و اعصابش کوتاه شده نباید اسکاناتی ارقبیل به لاز و کمپ‌های بیلاتی همانطور که تمام وزارت‌خانه‌ها و سازمانها دارند داشته باشد؟

۱۰ - چرا درهای خانه‌های معلم که بهترین کانون برای گردهم‌آئی معلمان و یک اجتماع کوچک برای سرگرمی خانواده آنان و تشکیل کانونهای حزب و ستایخیز می‌باشد باز نشده بسته شد و فقط تابلوهای نتون آنها از خارج خودنمایی نمینماید و بس.

گزارش گروه‌های نوزدهمین دوره